
Pål Abrahamsen

MINNEORD

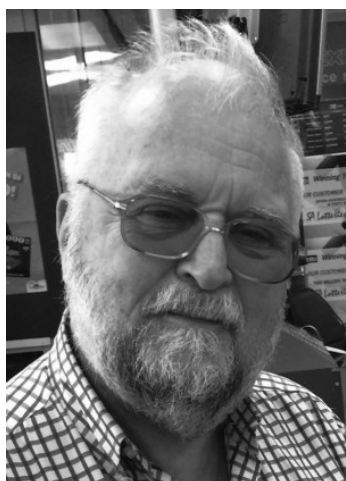
SVENN TORGERSEN

OLAF GJERLØW AASLAND

MORTEN SANDBU

SURAJ THAPA

CECILIE JÁVO

Vår gode kollega Pål Abrahamsen døde fra oss den 25. mars 2025, 81 år gammel. Han tok artium på Oslo katedralskole, studerte medisin ved Universitetet i Bergen og ble senere spesialist i psykiatri. Gjennom sitt lange virke som psykiater gjorde han en betydelig innsats på mange felt. Han arbeidet blant annet på Gaustad sykehus og på Ullevål sykehus, avdeling 16. I denne perioden tok han også over ansvaret for det obligatoriske kurset for psykiatere under utdanning og bidro til en ny giv. Han organiserte blant annet en ukes studiereise til London, som inkluderte et todagers kurs ved Institutt for gruppeanalyse og et møte med fagmiljøet til Ronald Laing.

I perioden 1983–90 var Pål administrerende overlege ved Oslo Hospital, der han drastisk reduserte bruken av tvang og medisiner. Samtidig inspirerte han de ansatte til å ha entusiasme og tro på de innlagte. Han var skeptisk til bruk av diagnoser, og slike uortodokse holdninger skapte både begeistring og skepsis i fagmiljøet.

I tillegg til sitt kliniske arbeid engasjerte han seg i den offentlige debatten om temaer relatert til psykisk helse. Han var aldri redd for å utfordre autoriteter og tok konsekvent standpunkt for de svakeste. Han skrev også en lang rekke artikler om ulike psykiatriske emner og flere bøker, blant annet *Fortvilte mennesker: lærebok om familierapi* (1982), *Alltid nye muligheter – om kommunikasjon og mellommenneskelig forståelse* (2001) og *Psykosens verden – en schizofren kvinnes beretning* (2004) sammen med Lise Dahl.

Pål har vært en sentral skikkelse innen familierapi gjennom mange år. Han var en av grunnleggerne av Norsk forening for familierapi (NFFT) og blir ofte omtalt som foreningens far. Han la ned et enormt arbeid i oppbygningen og driften av foreningen, noe han ble tildelt ærespris for i 2012.

Det andre fagområdet han gjorde seg bemerket innenfor, var rettspsykiatrien – et fagfelt han mente burde reformeres. Han var kjent som en av nestorene innen dette feltet og ble ofte brukt av pressen til å uttale seg, blant annet under Breivik-saken, der han mente at masseorderen ikke var psykotisk og burde ta sin straff.

Til slutt vil vi nevne hans flerårige virke som overlege ved SANKS, Samisk nasjonal kompetansetjeneste – psykisk helsevern og rus, i Karasjok, og hans innsats for å styrke det psykiatriske tilbudet til samiske pasienter. Siden 2015 var han dessuten med å bygge opp et barne- og ungdomspsykiatrisk senter i Kathmandu, Nepal – det første i landets historie. Det sier noe om spennvidden i arbeidet hans.

Pål vil bli husket som den inspirerende fagpersonen han var og for sin smittende livsglede, humor, lekenhet og entusiasme. Han var en ukonvensjonell og uhøytidelig lege som behandlet alle med vennlighet, uten å skille mellom høy og lav.

Publisert: 10. april 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0252
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juli 2026.